

J. Kostoff

главны-ты врата; высокий сводъ (кубе), великолѣпни-ти стѣлнове на дѣлгы рѣдове, голѣмый жьртвенникъ, отдѣлени-ти свѣтозарни ликове, тишина-та на това Богупосвѣщенно мѣсто и великолѣпно строение ж удивлявахъ. Сърдце й съвсѣмъ прѣдадено въ Богослужение, същеврѣменно бѣше смятено отъ едны сладкы чювствованія, что й извѣстябахъ при сѣтствіе-то на Вседържителя. Той часъ като ся колѣнопрѣклони до ближния тронъ, задържя това мѣсто довольно врѣмя въ приговараніе и молитвж.

Слѣдъ това излѣяко прѣмина у прѣддворіе-то, като ся застояваше чясто за да разглѣдва, чтото ж окржжива. Какъвъ сиеманъ е това, рѣче най-послѣ въ себе си, камъ Бога высоко-то благочестіе и дълбочайше благоговѣніе на наши-ты праотцы! Какво силно чювствование е было това! кое впечатленіе щеше направи у человѣческо-то сърдце за да може ся извърни толкози великолѣпно дѣло! Колко ли человѣци сж ся стичали тука! Какви трудове, колко разноскы и